

селото – *Чам дере* – е във връзка с реката, протичаща през него. А реката получава името си от наличието на естествени горички от черен бор.

Засега липсват данни за заправянето на селото, което е било изцяло мюсюлманско. С министерска заповед № 2820, обнародвана в Държавен вестник през м. август 1934 г., селото е преименувано на *Боров дол*.

През османския период селото е в Сливенска каза. След Освобождението е в Сливенска околия, към Бяла паланка, Бяла; било е и самостоятелна община.

Училище има от 1919 г., а читалище с име „Св. св. Кирил и Методий“ – от 1937 г. Няма черква.

В миналото поминъкът е бил малко земеделие и повече животновъдство и дърводобив. С разработването на каменовъглените рудници основен поминък става миньорството. Изгражда се теснолинейна ж.п линия, по-късно заместена с въжени линии, за транспортиране на въглищата. Изграждат се жилища за миньорите, открива се миньорски културен дом. Населението нараства. С изчерпването на залежите тези придобивки са закрити.

Дълги години населението е само мюсюлманско. През 1859 г., според Поайе, Чам дере брои 30 домакинства или около 150 души. През 1905 г. в селото има 59 сгради и 276 души; през 1920 г. – 98 сгради, 143 домакинства и 515 души; през 1934 – 785 души; през 1946 – 1004 души; през 1958 – 1669 души; през 1969 г. – 2275 души. С намаляването на въгледобива и населението намалява: през 1979 г. – 1985 души; през 1985 г. – 995, през 2001 г. – 679 души, през 2010 г. – 601 души, като този процес продължава.

Землището на с. Боров дол с площ 36,6 кв. км граничи със землищата на селата Бяла паланка, Жълт бряг, Шивачево, Сборище и гр. Твърдица. Надморската му височина е до 1300 м. Планинските ридове са предимно гористи. Находищата на каменни въглища са вече изчерпани и рудниците Чумерна и Кичеста не работят.

Почвите са силно излужени до слабоподзолени канелени горски.

Названията на местностите са почти изцяло от турски произход.

Родове: *Харбите, Мънъовските, Калайджъите, Делипетковски, Зиновите, Пънчовски, Кичукчата, Хасарлъите*

ЖИ: *боровдôleц, боровдôлка, боровдôлци, боровдôлче.*

МИ: *Аглъ борун, Адâ гидик, Ай дере, Айкъна, Айналъ тарла, Алчак чайр, Амбар чукур, Арма алан, Арманлъка (Харманлък), Ачлъ борун, Байрам алан, Байрам тарла, Бакън таи, Барбовата маара, Барôза, Беленска река (Бели дерё), Белечик, Бичкыята, Бôров дол (Чам дерё), Бôровдôлска рекâ, Бостанлъка, Бошнôка, Бюзюстенa, Върниците, Втори триварбан, Вълканова колиба, Гидика, Гедикоолу янъ, Големия айкънски връх, Големия гидик, Голямата вратâ, Гôрен дюзенлик, Гôрна махалâ, Гьобек шалан, Гьомджâ, Гюзлю кая, Гюлджук гюзю, Гюнд алан, Гурген бунар, Гюрлêка, Девина, Детската стъпка, Джевезликъ, Джефêр тарла, Дôлен дюзенлик, Дôлен чам алан, Домуз дерё, Дончева участък, Дурâк чайр, Дюз айкън, Дюзенлика, Дюзя, Дюинджâ, Дюлгêр*